

نیشکر، مؤثرترین گیاه زراعی تولیدکننده اکسیژن و تثبیت‌کننده گازکربنیک

♦ محمد باقر گلستان Golestan@sugercane.ir

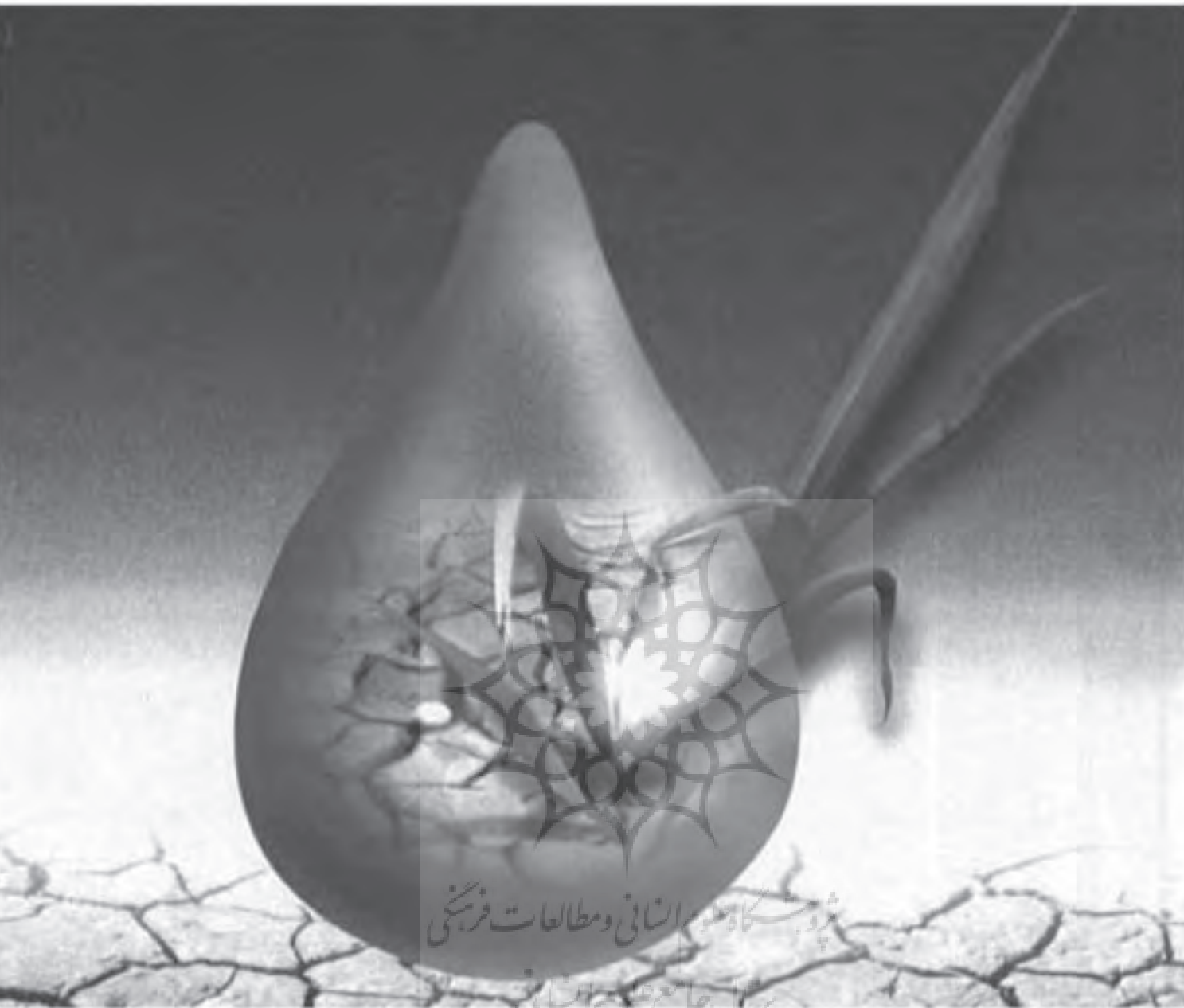
مدیریت محیط زیست، شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

مقدمه

سطح سبز ایجادشده در مقایسه با سایر گیاهان زراعی از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار می‌باشد. با توجه به اینکه مقدار سطح برگ در گیاهان بعنوان منبع اصلی تولید مواد فتوسنتزی و تثبیت‌کننده دی‌اکسیدکربن بشمار می‌رود، شاخص سطح برگ نیشکر بعنوان معیاری جهت اندازه‌گیری توسعه برگ بمنظور دریافت هر چه بیشتر نور و تولید مواد آلی در نیشکر مورد استفاده قرار می‌گیرد که عبارت از مقدار مساحت برگ تولیدشده بر مساحت زمین زیر کشت می‌باشد، بطوریکه مقدار شاخص سطح برگ در زمان حداکثر فعالیت گیاه به ازاء هر هکتار از اراضی کشت نیشکر، بمیزان ۶ تا ۸ هکتار سطح سبز برگ اندازه‌گیری شده است. با توجه به سطح زیر کشت نیشکر در استان خوزستان که حدوداً ۷۰.۰۰۰ هکتار خواهد شد، سطح سبزی بوسعت حدود ۵۰۰.۰۰۰ هکتار از طریق تولید برگ‌های نیشکر بوجود خواهد آمد و با توجه به وسعت کل اراضی تحت کشت آبی و

در حال حاضر فضای سبز ایجادشده بوسیله گیاه نیشکر در استان خوزستان بالغ بر ۵۰۰.۰۰۰ هکتار می‌باشد که معادل ۴۱/۶٪ وسعت کل اراضی آبی و دیم استان را شامل می‌گردد. نیشکر از مهمترین گیاهان تبدیل‌کننده انرژی خورشید به مواد مغذی بوده و میزان کالری که تولید می‌کند نسبت به گیاهان دیگر بیشتر است. در این راستا تثبیت گاز کربنیک اتمسفر در اثر پدیده فتوسنتز نقش مهمی را در تداوم حیات ایفاء می‌نماید که در نتیجه آن CO_2 بکمک انرژی خورشید با آب ترکیب شده و هیدرات کربن و اکسیژن را بوجود می‌آورد. سطح سبز ایجادشده توسط گیاه نیشکر بدلیل تعداد انبوه، سطح وسیع برگ‌ها و مقدار

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
مرکز جامع علوم انسانی

استراتژیک در زمینه کاهش اثرات گازهای گلخانه‌ای و جلوگیری از گرم شدن زمین مدنظر قرار گیرد. از سوی دیگر فرآیند تولید اکسیژن در گیاه نیشکر مورد توجه است و طبعاً مصرف بیشتر گازکربنیک، افزایش حجم اکسیژن اتمسفر کره زمین را بدنبال خواهد داشت. میزان تاثیرگذاری گیاهان چهار کربنه بویژه نیشکر در ایجاد تعادل گازی در اتمسفر ارتباط زیادی به مجموعه سطح زیر کشت این گیاهان دارد و طبیعی است هر چه سطح زیر کشت نیشکر بیشتر باشد، این تاثیرات نیز بمراتب بیشتر خواهد شد. نیشکر از مهمترین گیاهان تبدیل‌کننده انرژی خورشید به مواد مغذی بوده و میزان کالری که تولید می‌کند نسبت به گیاهان دیگر بیشتر است. در این راستا تثبیت گاز

دیوم استان خوزستان که حدوداً ۱.۲۰۰.۰۰۰ هکتار می‌باشد، مجموعاً معادل ۴۱/۶٪ وسعت کل اراضی تحت کشت آبی و دیوم استان را شامل می‌گردد.

نیشکر از جمله گیاهان چهار کربنه بوده که در نتیجه پدیده فتوسنتز حدوداً ۹۰-۵۰ میلی‌گرم بر دسی‌مترمربع در ساعت گازکربنیک موجود در هوا را جذب می‌نماید، با اتکاء به آزمایشات و تعمیم بخشی از نتایج آن به شرایط اجرایی، می‌توان نقش مثبت سطح سبز نیشکر را در تصفیه و پالایش گازهای آلاینده و نامطلوب بخوبی استنباط نمود، چنانچه نیشکر از نظر حجم بالای مصرف گازکربنیک، تولید اکسیژن و برقراری تعادل در اتمسفر از موقعیت ممتازی برخوردار بوده و کشت آن می‌تواند بعنوان یک گیاه

کربنیک اتمسفر در اثر پدیده فتوسنتز نقش مهمی را در تداوم حیات ایفاء می‌نماید که در نتیجه آن CO_2 یکمک انرژی خورشید با آب ترکیب شده و هیدرات کربن و اکسیژن را بوجود می‌آورد. از سوی دیگر سطح سبز ایجاد شده توسط گیاه نیشکر بدلیل تعداد انبوه، سطح وسیع برگ‌ها و مقدار سطح سبز ایجاد شده در مقایسه با سایر گیاهان زراعی از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار میباشد، چون میزان سطح برگ در گیاهان بعنوان منبع اصلی تولیدکننده مواد فتوسنتزی و تثبیت‌کننده دی‌اکسیدکربن بشمار می‌رود، شاخص سطح برگ نیز بعنوان معیاری جهت اندازه‌گیری توسعه برگ جهت دریافت هر چه بیشتر نور و تولید مواد آلی در نیشکر مورد

استفاده قرار می‌گیرد که عبارت از مقدار مساحت برگ تولید شده بر مساحت زمین زیر کشت می‌باشد، بطوریکه مقدار شاخص سطح برگ در زمان حداکثر فعالیت گیاه به ازاء هر هکتار از اراضی کشت نیشکر، بمیزان ۶ تا ۸ هکتار سطح سبز برگ اندازه‌گیری شده است. با احتساب ۸۴۰۰۰ هکتار اراضی شرکت توسعه نیشکر که شامل ۷ واحد ۱۲۰۰۰ هکتاری و در هر واحد ۱۰۰۰۰ هکتار زیر پوشش کامل کشت نیشکر خواهد بود، بر این اساس خواهیم داشت:

۸۰/۰۰۰ تا ۶۰ تا $\neq$ (برابر سطح برگ سبز)

۸ تا ۶۰۰۰۰۰ $\times$ ۱۰ هکتار

هکتار سطح سبز ایجاد شده در هر واحد کشت و صنعت

۵۰۰/۰۰۰ $\neq$ ۷ $\times$ ۸۰۰۰۰۰ تا ۶۰ هکتار سطح سبز

هکتار سطح سبز ایجاد شده در ۷ واحد کشت و صنعت

نیشکر

با توجه به وسعت استان خوزستان که در حدود ۵۰۰۰۰۰۰۰

هکتار می‌باشد ملاحظه می‌کنیم سطح برگ سبز تولیدی

واحدهای هفتگانه توسعه نیشکر در شمال و جنوب اهواز

مجموعاً معادل ۱۰٪ وسعت کل استان خوزستان

می‌باشد که این وسعت سبز بطوریکه در مطالب بعدی

ملاحظه می‌گردد همواره با استفاده از انرژی خورشید و عمل تنفس و فتوسنتز در حال دریافت و تثبیت CO_2 و رهاسازی O_2 می‌باشد. بی شک یکی از مهمترین واکنش‌های شیمیایی کره زمین واکنش‌های متابولیسم کربن می‌باشد که در آن دی‌اکسیدکربن اتمسفر بعنوان منبع کربن برای سنتز قندها و نهایتاً تمام مواد آلی موجودات زنده مورد استفاده قرار می‌گیرد که به مجموعه این واکنش‌ها فتوسنتز اطلاق میشود. فتوسنتز مهمترین واکنش حیاتی کره زمین است چرا که با به گردش در آوردن چرخه‌های عظیم جذب دی‌اکسیدکربن و آزادی اکسیژن زندگی را برای نوع بشر و همه جانداران خاکی امکانپذیر می‌سازد. فتوسنتز بصورت خیلی ساده فرآیندی است که در طی آن سلول گیاهی با استفاده از دی‌اکسیدکربن و آب در حضور نور خورشید ماده آلی و اکسیژن تولید می‌نماید. این فرآیند بصورت ساده

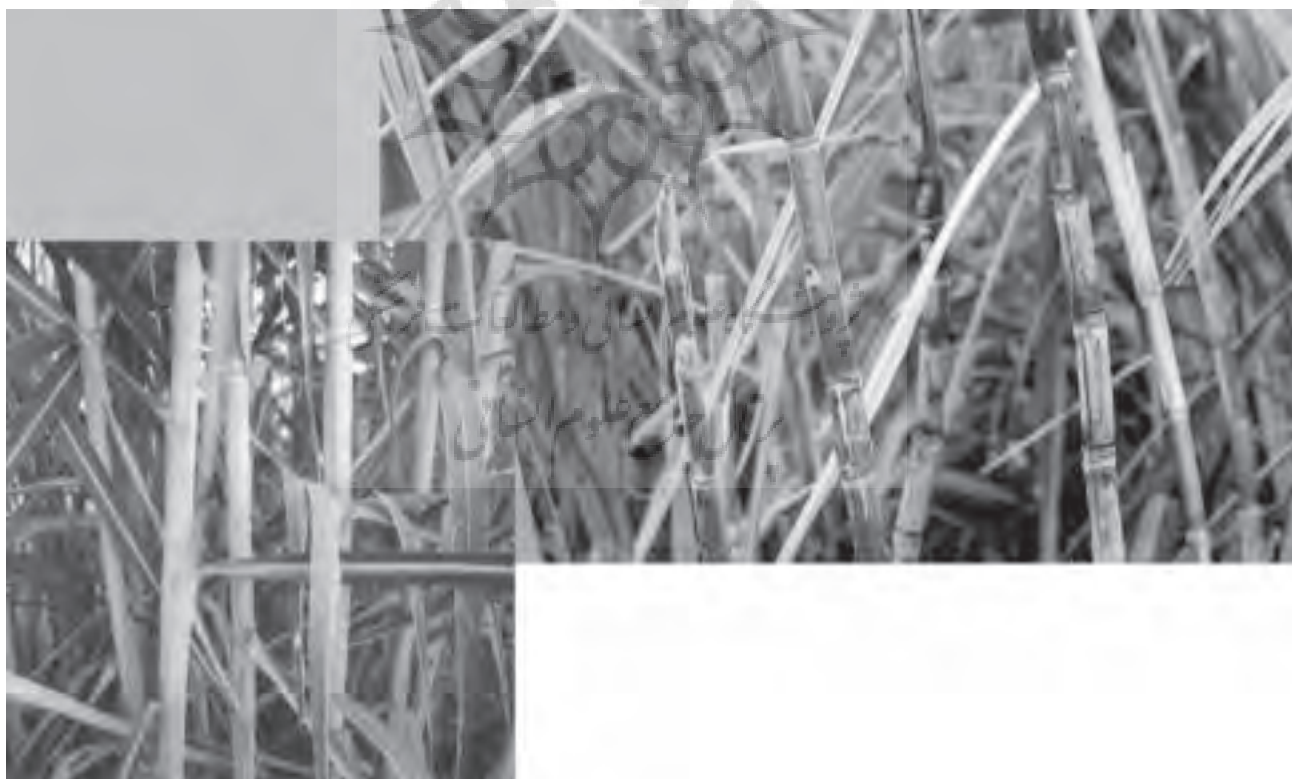
و مختصر عبارت است از: گیاهان برای انجام فرآیندهایی مثل ساختن مواد اندوخته‌ای ساختمانی و ترکیبات متابولیکی و همچنین اعمالی چون انتقال مواد فتوسنتزی و عناصر غذایی به انرژی نیازمند هستند. گیاهان این انرژی را از فرآیندی بنام تنفس کسب

صنعتی، غلظت CO_2 در اتمسفر افزایش یافته است. بطوریکه در طی ۱۰۰ سال گذشته غلظت آن از ۲۹۰ ppm به ۳۴۰ ppm رسیده است. غلظت CO_2 در اتمسفر سالانه در حدود ۱ قسمت در میلیون افزایش می‌یابد. عواقب این افزایش CO_2 موضوعی است که سخت مورد توجه دانشمندان و کارگزاران دولتی در کشورهای مختلف جهان قرار گرفته است. اگر چه CO_2 بدلیل نقشی که در فتوسنتز گیاهان داشته و بعنوان ماده اولیه غذا سازی مطرح است نمی‌توان آنرا بطور مطلق در زمره آلاینده‌های اتمسفر قرار داد با این حال افزایش CO_2 با وجود نقشی که در افزایش فتوسنتز گیاهان دارد می‌تواند موجبات دگرگونی در اتمسفر کره زمین را فراهم آورد. بدین صورت که کره زمین در معرض تابش مستقیم نور خورشید قرار دارد و در حالت معمول بخشی از انرژی تابشی

این معادله عکس رابطه‌ای است که برای توصیف فرآیند فتوسنتز بکار می‌رود. از نظر شیمیایی تنفس عکس فتوسنتز می‌باشد. اختلاف این دو فرآیند در آن است که در فتوسنتز حرکت از پایین به بالا بوده و به مقادیری انرژی آزاد خارجی نیاز دارد. بر عکس در تنفس حرکت از بالا به پایین بوده و نه تنها به چنان انرژی احتیاج نیست بلکه خود مولد انرژی آزاد نیز هست. در فتوسنتز بدلیل جذب دی‌اکسیدکربن باعث افزایش وزن خشک گیاه میشود در صورتیکه فرآیندهای تجزیه‌ای تنفس باعث آزاد شدن دی‌اکسیدکربن و کاهش وزن خشک گیاه می‌گردد.

همانطور که بیان شد فرآیند فتوسنتز در ارتباط با جذب CO_2 از محیط است. امروزه بدلیل استفاده بشر از سوخت‌های فسیلی، سوزاندن جنگل‌ها و دیگر فعالیت‌های

خورشید که به زمین تابیده است به سمت اتمسفر زمین انعکاس یافته و از آن خارج می‌شود و این شامل آن بخش از طیف نور که دارای طول موج بلند بوده و اثر گرمایی (نور مادون قرمز) دارد نیز می‌گردد.

افزایش میزان CO_2 اتمسفر در نهایت منجر به ایجاد وضعیتی می‌گردد که اثر گلخانه‌ای (Greenhouse effect) نام دارد. در این حالت گاز CO_2 بمانند یک لایه عایق عمل کرده و مانع از خروج طیف حرارتی نور می‌گردد و در نتیجه این موضوع، اتمسفر هوا گرم شده و بدنبال آن درجه حرارت کره زمین افزایش می‌یابد که این افزایش نیز به نوبه خود می‌تواند منشاء تغییرات شگرف اقلیمی از جمله تغییر در میزان بارندگی و حتی ذوب شدن یخ‌های قطبی و زیر آب رفتن بخشی از خشکی‌ها و اراضی کشاورزی و یا کاهش ظرفیت تولیدی گیاهان زراعی باشد. از این رو گیاهان با انجام عمل فتوسنتز و تثبیت دی‌اکسیدکربن نه تنها غلظت CO_2 و O_2 را کنترل و ثابت نگه می‌دارند بلکه غذا و انرژی تمام موجودات غیرگیاهی را نیز تامین می‌نمایند.

دو نوع تخمین در جدول فوق نشان داده شده است. مقادیر ستون سوم اندازه‌گیری سرعت تثبیت کربن بوده و مقدار کربن تثبیت شده در واحد سطح در سال را نشان می‌دهد. مقادیر ستون چهارم بیانگر مقدار کل کربن تثبیت شده در سال است. جدول فوق نشان می‌دهد که میزان تثبیت کربن در بین جوامع مختلف گیاهی تفاوت نسبتاً زیادی دارد. مقداری از این اختلاف ناشی از تفاوت‌های عملی موجود در بین خود فرآیند فتوسنتز است. اگر اعداد جدول فوق به تن تبدیل شوند، گیاهان خاکزی سالانه 11×10^{10} تن و گیاهان آبی $2/9 \times 10^{10}$ تن کربن در سال تثبیت می‌نمایند که مجموعاً بالغ بر $13/9 \times 10^{10}$ تن کربن در سال می‌گردد. از طرف دیگر سالانه $0/3 \times 10^{10}$ تن کربن بصورت ذغال، نفت و گاز طبیعی توسط انسان به مصرف می‌رسد. بروشنی می‌توان دریافت که فتوسنتز گیاهی تجارت بسیار عظیمی است.

همانطور که بیان شد تثبیت CO_2 و یا فرآیند فتوسنتز در گیاهان به چند طریق صورت می‌گیرد که مبنای طبقه‌بندی گیاهان نیز بشمار آمده و بر حسب آن گیاهان را به گونه‌های ۳ کربنه (C_3) و ۴ کربنه (C_4)

حلقه گیاهی (۱)	مساحت کیلومتر مربع (۲)	تخمین کربن تثبیت کیلوگرم بر مترمربع در سال / کیلوگرم در سال	
		(۳)	(۴)
جنگل‌ها	122×10^6	۱/۲	162×10^{10}
زمین شخم خورده	122×10^6	۰/۹۱	111×10^{10}
جستار	27×10^6	۰/۹۱	25×10^{10}
کوبیر	33×10^6	۰/۲۵	15×10^{10}
تونقرا	22×10^6	۰/۶۲	15×10^{10}
کل خشکی	139×10^6		111×10^{10}
رودخانه‌ها و دریاچه‌های شیرین	$1/2 \times 10^6$	۰/۱۱	11×10^{10}
الیانوس‌ها	36×10^6	۰/۲۸	10×10^{10}
کل زمین	51×10^6	۰/۲۷	139×10^{10}

پائین بودن نقطه جبران CO₂:

در نقطه جبران CO₂ گازکربنیک تولیدشده در تنفس درست برابر گازکربنیک مصرف شده در فتوسنتز می باشد یعنی سرعت تولید CO₂ حاصل از تنفس کاملاً سرعت تثبیت آن را در فتوسنتز جبران می کند. در آن صورت فتوسنتز حاصل در نقطه جبران CO₂ برابر صفر است فقط در صورتی که غلظت بیرونی CO₂ بالاتر از غلظت آن در نقطه جبران باشد فتوسنتز خالص مقداری مثبت خواهد شد. اندازه گیری های فراوانی در مورد نقطه جبران CO₂ برای هزاران گونه گیاهی در طول سال های گذشته بعمل آمده است. اگر درجه حرارت ۲۵ درجه سانتی گراد و میزان اکسیژن ۲۱٪ باشد، نقطه جبران CO₂ برای گیاهان سه کربنه C₃ در حدود ۴۰-۶۰ ppm و برای گیاهان چهار کربنه C₄ مثل نیشکر در حدود ۵-۱۵ ppm است. بنابراین می توان گفت که CO₂ بسیار کمی از گیاهان C₃ به اتمسفر بیرونی وارد می شود.

عدم حساسیت فتوسنتز گیاهان چهار کربنه C₄ نسبت به اکسیژن:

هنگامیکه غلظت O₂ در اتمسفر بیرونی از حدود ۲٪ تا حدود طبیعی ۲۱٪ بالا میرود، فتوسنتز خالص در یک گیاه چهار کربنه C₄ تغییر نمی کند. این ویژگی در شکل شماره ۱ نشان داده شده است که در آن غلظت CO₂ در حد ۳۰۰ ppm نگه داشته شده و شدت نور اپتیمم بوده است. از طرف دیگر سرعت فتوسنتز خالص در یک گیاه سه کربنه C₃ به میزان قابل ملاحظه ای در غلظت ۲۱٪ اکسیژن در مقایسه با غلظت ۲٪ آن کاسته می شود. در حقیقت هر قدر غلظت اکسیژن افزایش یابد سرعت فتوسنتز خالص گیاهان C₄ نیز کاهش می یابد.

یکی دیگر از ویژگی های گیاهان چهار کربنه (نیشکر و ذرت)، غلظت درونی بسیار پایین CO₂ در برگ های تحت نور آنان است. ارقام انتشار یافته در این مورد برای

تقسیم بندی می نمایند. اکثر گیاهان زراعی از جمله جو، گندم، سویا، چغندر قند سه کربنه و گیاهانی چون ذرت، نیشکر و سورگوم چهار کربنه بحساب می آیند. طی بررسی ها و تحقیقات بعمل آمده مشخص شده است که گونه های چهار کربنه C₄ مثل نیشکر نسبت به گونه های C₃ از بازده فتوسنتزی بیشتری برخوردار هستند. هر چند که بین گونه های C₃ و C₄ تفاوت های آناتومیکی و فیزیولوژیکی زیادی دیده می شود. علت افزایش راندمان گیاهان چهار کربنه C₄ مربوط به مکانیسم پیشرفته فتوسنتزی در این گونه گیاهان می باشد که بطور اختصار به آن اشاره می شود:

در چرخه کالوین آنزیمی با نام عمومی RuBisCo (Ribulose Biphosphate Carboxylase Oxygenase) وجود دارد. این آنزیم دارای ماهیت دوگانه بوده و با CO₂ و O₂ میل ترکیبی داشته و واکنش انجام می دهد. این آنزیم در شرایطی که غلظت CO₂ افزایش یابد تبدیل به RUBP کربوکسیلاز گردیده و CO₂ را به کمک ماده RUBP تثبیت می نماید.

اما در شرایط کاهش غلظت CO₂ آنزیم مذکور تبدیل به RUBP اکسیژن گردیده و باعث انجام تنفس نوری می گردد. بررسی های بعمل آمده نشان می دهد تنفس نوری انرژی قابل استفاده ای برای گیاه بوجود نمی آورد و باعث اتلاف CO₂ تثبیت شده می شود. بعبارت دیگر در ساختار گیاهی و به موازات چرخه کالوین یک سیستم نشت کننده وجود دارد که از طریق آن قسمتی از CO₂ تثبیت شده، مجدداً و به سرعت به گازکربنیک تبدیل می گردد. یکی از مشخصات بارز برگ های گیاهان C₄ (نیشکر، ذرت و سورگوم) آرایش سلول های کلروفیل دار اطراف دستجات آوندی می باشد. سلول هایی که اطراف دستجات آوندی را احاطه کرده و مجموعاً به سلول های غلاف آوندی معروفند از یک یا چند حلقه سلول های بزرگ استوانه ای که دیواره های ضخیم و کلروپلاست زیادی دارند تشکیل شده اند که محل انجام چرخه کالوین و تجمع قند می باشد.

در حالی که این سلول ها در گونه های C₃ فاقد کلروپلاست هستند. یکی دیگر از ویژگی های بارز فتوسنتز گیاهان چهار کربنه C₄، تقسیم کار متابولیسم کربن بین سلول های مزوفیل و سلول های غلاف آوندی می باشد. CO₂ اتمسفری ابتدا در سلول های مزوفیل با اسید فسفوانول پیروویک (PEP) ترکیب می شود. این واکنش کربوکسیلاسیون توسط آنزیمی کاتالیز شده و منجر به تشکیل یک اسید ۴ کربنه می گردد.

اسیدهای ۴ کربنه به سلول های غلاف آوندی منتقل شده و در آنجا تحت واکنش دکربوکسیلاسیون قرار می گیرند. CO₂ آزاد شده از این واکنش بوسیله آنزیم رببولوز بی فسفات کربوکسیلاز در چرخه احیای فتوسنتزی کربن در سلول های غلاف آوندی دوباره تثبیت می شود. ماده سه کربنه حاصل از واکنش دکربوکسیلاسیون در غلاف آوندی دوباره به سلول های مزوفیل منتقل شده و مجدداً در واکنش کربوکسیلاسیون شرکت می نماید.

این گیاهان در حدود ۱۰۰ ppm و برای گیاهان سه کربنه تقریباً ۲۰۰ ppm می‌باشد. نیشکر و سایر گیاهان چهار کربنه این توانایی را دارند که CO_۲ را با کارایی بیشتری از محیط خارجی جذب نمایند. این موضوع در شکل شماره ۲ نشان داده شده است. در گیاه سه کربنه اشباع سرعت تثبیت CO_۲ در غلظتی معادل ۵۰۰ ppm روی می‌دهد. بر عکس در گیاه چهار کربنه به حد اشباع خود در غلظتی بسیار پایین‌تر و معادل ۱۵۰ ppm می‌رسد. شکل شماره ۲ نشان می‌دهد که غلظت اتمسفری CO_۲ (۳۰۰ ppm) برای گیاه چهار کربنه مثل نیشکر اشباع‌کننده است ولی از غلظت اشباع یک گیاه سه کربنه مثل سویا و چغندر قند فاصله دارد. کارایی فراوان جذب CO_۲ از اتمسفر خارجی توسط نیشکر و سایر گیاهان چهار کربنه، نه تنها به خاطر وجود مکش CO_۲ در سلول‌های مزوفیل می‌باشد بلکه بخاطر کاهش فشار نسبی CO_۲ در حین فتوسنتز نیز هست. در نتیجه شیب CO_۲ از اتمسفر خارجی به محل تثبیت آن در داخل برگ برای گیاهان چهار کربنه C_۴ تندتر از گیاهان سه کربنه C_۳ است، و وجود چنین شرایطی است که به گیاهان چهار کربنه C_۴ امکان می‌دهد تا CO_۲ را از محیط خارجی برابند. درجه حرارت مناسب برای فتوسنتز گیاهان C_۳ در محدوده کمتر از ۲۵ درجه سانتیگراد می‌باشد در صورتیکه برای گیاهان C_۴ در محدوده ۳۰ الی ۳۵ درجه سانتیگراد است. در این درجه حرارت، سرعت فتوسنتز خالص گیاهان چهار کربنه در حدود ۲ برابر گیاهان سه کربنه خواهد بود. سرعت فتوسنتز در نور زیاد در گونه‌های C_۴ بیشتر از گونه‌های C_۳ است. فاکتور اصلی که در گونه‌های چهار کربنه مثل نیشکر و ذرت باعث افزایش بازده فتوسنتز می‌شود عدم وجود تنفس نوری قابل محاسبه می‌باشد در صورتیکه در گونه‌های سه کربنه مثل گندم و سویا تنفس نوری عامل اصلی دفع CO_۲ در نور می‌باشد.

جمع‌بندی:

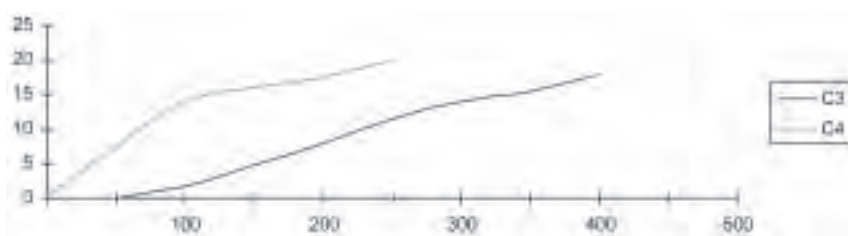
با عنایت به آنچه درباره ویژگی‌های گونه‌های گیاهی سه کربنه C_۳ و چهار کربنه C_۴ بیان گردید می‌توان چنین نتیجه‌گیری نمود:

۱- گیاهان چهار کربنه C_۴ از نظر جذب CO_۲ در مقایسه با گیاهان سه کربنه C_۳ پتانسیل بالاتری داشته و در نتیجه بازده فتوسنتزی آنان نیز بیشتر است.

۲- اتلاف و یا نشت CO_۲ تثبیت شده در گیاهان C_۳ به جهت فقدان و یا ناچیز بودن تنفس نوری دیده نشده و یا بسیار ناچیز می‌باشد که در نهایت موجب افزایش میزان فتوسنتز خواهد شد.

۳- گونه گیاهی C_۴ نسبت به گیاهان C_۳ از نظر جذب نور واکنش متفاوتی از خود نشان داده و به نقطه اشباع نوری معادل نور کامل خورشید میزان فتوسنتز در گیاهان چهار کربنه افزایش می‌یابد.

۴- گونه‌های گیاهی چهار کربنه C_۴ با توجه به توانایی خاصی که در جذب CO_۲ از خود نشان می‌دهند در غلظت پایینی از CO_۲ نیز قادر به انجام فتوسنتز می‌باشند. علاوه بر آن با افزایش غلظت CO_۲ از میزان فتوسنتز بالاتری نسبت به گونه‌های سه کربنه C_۳ برخوردار هستند.

۵- از نظر سازگاری به شرایط محیطی نیز گونه‌های گیاهی C_۳ و C_۴ متفاوتند بطوری که گونه‌های چهار کربنه C_۴ به شرایط گرم و خشک و مرطوب ولی گونه‌های سه کربنه C_۳ به شرایط سرد و مرطوب سازگارند.

بنابراین گونه‌های گیاهی چهار کربنه C_۴ در مجموع دارای قدرت زیادی در زمینه جذب CO_۲ بوده و از طرفی در زمره گیاهان پر محصول قرار گرفته و از طرف دیگر نسبت به گونه‌های سه کربنه C_۳ میزان بیشتری از CO_۲ اتمسفر را جذب و در مسیر فتوسنتز قرار داده و در نتیجه باعث کاهش بیشتر میزان CO_۲ اتمسفر می‌گردند و از آنجائیکه از طریق فرآیند فتوسنتز علاوه بر مواد آلی (قند) اکسیژن نیز تولید می‌گردد این دسته از گیاهان از نظر افزایش میزان O_۲ اتمسفر از گونه‌های C_۳ پیشی می‌گیرند. گیاهان کره زمین بعنوان مصرف‌کننده CO_۲ از یک طرف موجبات تولید غذا و ادامه حیات را فراهم نموده و از طرف دیگر عاملی در جهت کاهش اثر گلخانه‌ای نیز بشمار می‌روند و با عنایت به موضوعات مطروحه گونه‌های گیاهی چهار کربنه C_۴ در این زمینه از پتانسیل بالاتری نسبت به گیاهان سه کربنه C_۳ برخوردار می‌باشند و بعبارت دیگر گیاهان چهار کربنه C_۴ می‌توانند با مصرف بیشتر CO_۲ اتمسفر غذای بیشتری تولید و بعنوان یک راه حل اساسی در جهت کاهش اثرات تخریبی افزایش CO_۲ محیط در نظر گرفته شوند. گیاه نیشکر نیز بعنوان یک گونه گیاهی چهار کربنه C_۴ می‌تواند با بهره‌برداری از نور تا میزان تابش کامل نور خورشید شدت فتوسنتز بالایی داشته و ماده خشک قابل توجهی تولید نماید. همچنین این گیاه از خصوصیات برتر دیگری نیز بشرح ذیل برخوردار است: تنفس پوشش گیاهی نیشکر در معرض نور شدت کاهش یافته و بعبارت دیگر اتلاف CO_۲ به حداقل ممکن رسیده و راندمان تولید افزایش می‌یابد.

بطوریکه بررسی‌ها نشان می‌دهد تنفس در برگ‌های نیشکر در ۴۰ درجه سانتی‌گراد

تقریباً برابر ۲۵٪ حداکثر میزان فتوسنتز است. بعبارت دیگر میزان تنفس این گیاه در دماهای بالا در سطح محدودی باقیمانده و در نتیجه اتلاف CO_۲ کمتر است.

نیشکر با برخورداری از طول دوره رشد طولانی طبیعتاً توان بالقوه بیشتری در مصرف CO_۲ اتمسفر به نسبت سایر گیاهان از خود نشان می‌دهد.

هر چند میزان تنفس در گیاه نیشکر با افزایش دما به سرعت افزایش می‌یابد، با این حال بنظر می‌رسد گیاه نیشکر از این نظر نیز دارای برتری نسبی است.

رتبه	گونه گیاه	حداکثر میزان CO _۲ ثبت در برگ در اثر فتوسنتز (میلی‌گرم بر دسی‌متر مربع در ساعت)
گیاهان سه کرپه (۱)	گیاهان چندساله (گیاهان کوبوتا - سرکیات)	۱-۱۰
	گیاهان چوبی همیشه سبز	۵-۱۵
	گیاهان چوبی برگ ریز	۱۵-۳۰
	گیاهان یکساله (گندم، سویا، جعفر سداب، فلفل‌گردان)	۲۰-۵۰
گیاهان چهار کرپه (۲)	گیاهان گرمسیری (نیشکر، ذرت)	۵۰-۹۰

در جدول شماره ۲ مقایسه حداکثر فتوسنتز بر حسب میزان میلی‌گرم CO_۲ تثبیت شده در یک ساعت در یک دسی مترمربع از سطح برگ در گیاهان مختلف نشان داده شده است.

بررسی اعداد جدول فوق بیانگر این مطلب می‌باشد که گیاه نیشکر در طول دوره رشد نسبتاً طولانی خود می‌تواند میزان قابل توجهی از CO_۲ اتمسفر را جهت فتوسنتز تثبیت نماید. همچنین تعمیم این مسئله با زیر کشت رفتن حداقل ۷۰ هزار هکتار از ۸۴ هزار هکتار اراضی شرکت توسعه نیشکر خود بیانگر افزایش حجم انبوهی از جذب و تثبیت گاز CO_۲ می‌باشد.

در یک جمع‌بندی می‌توان چنین اظهار نظر کرد که گیاه نیشکر بعنوان یک گونه گیاهی چهار کرپه C_۴ در شرایط اقلیمی خاص از جمله شدت نور و درجه حرارت بالا از توان و پتانسیل بالایی در راستای بهره‌برداری و مصرف طولانی مدت (در خلال دوره رشد) CO_۲ اتمسفر برخوردار بوده و از این نظر حتی در مقایسه با سایر گونه‌های گیاهی C_۳ نیز منحصر بفرد تلقی می‌گردد. (حتی در مقایسه با گیاهانی مثل ذرت و سورگوم) همچنین با توجه به این خصوصیات، نیشکر از نظر حجم بالای مصرف CO_۲ و برقراری تعادل در اتمسفر از موقعیت متمیزی برخوردار بوده و کشت آن می‌تواند بعنوان یک گیاه استراتژیک در زمینه کاهش اثرات گلخانه‌ای و جلوگیری از گرم شدن زمین مدنظر قرار گیرد. از سوی دیگر فرآیند تولید اکسیژن آن نیز مورد توجه است و طبیعتاً مصرف بیشتر CO_۲ افزایش حجم O_۲ اتمسفر کره زمین را بدنال خواهد داشت. بدیهی است میزان تاثیرگذاری گیاهان چهار کرپه C_۴ و از جمله نیشکر در ایجاد تعادل گازی در اتمسفر بستگی زیادی به مجموعه سطح زیر کشت این گیاهان دارد و طبیعی است هر چه سطح زیر کشت بیشتر باشد، این تاثیرات نیز بیشتر خواهد بود.

منابع:

- فتوسنتز و تنفس در گیاهان، انتشارات جهاد دانشگاهی ارومیه، مجید نوجوان، ۱۳۷۴.
- فیزیولوژی گیاهان زراعی (ترجمه)، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، غلامحسین سرمندیا، عوض کوچکی، ۱۳۶۹.
- فیزیولوژی گیاهی ۳ (مبحث فتوسنتز و تنفس)، مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، حسن ابراهیم‌زاده، ۱۳۶۷.
- فتوسنتز و تولید در شرایط متغیر محیط (ترجمه)، سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهر تهران، حمید رحیمیان، علیرضا کوچکی، اسکندر زند، ۱۳۷۹.